

PYHÄ EKUMEEININEN
VATIKAANIN II
KIRKOLLISKOKOUS

Toinen osa

JULISTUKSET JA DEKREETIT

Alunperin nämä asiakirjat ovat ilmestyneet
Acta Apostolicae Sedis -sarjassa:

Gravissimum educationis: Vol. LVIII, 1966, n:o 10

Nostra aetate: Vol. LVIII, 1966, n:o 10

Dignitatis humanae: Vol. LVIII, 1966, n:o 14

Ad gentes: Vol. LVIII, 1966, n:o 14

Presbyterorum ordinis: Vol. LVIII, 1966, n:o 14

Apostolicam actuositatem: Vol. LVIII, 1966, n:o 12

Optatam totius: Vol. LVIII, 1966, n:o 10

Perfectae caritatis: Vol. LVIII, 1966, n:o 10

Christus Dominus: Vol. LVIII, 1966, n:o 10

Unitatis redintegratio: Vol. LVII, 1965, n:o 1

Orientalium ecclesiarum: Vol. LVII, 1965, n:o 1

Inter mirifica: Vol. LVI, 1964, n:o 3

*Rakenneluettelossa mainitut otsikot ovat asiakirjaa valmistelleen
komission laatimat, mutta eivät kuulu lopulliseen tekstiin. Ne on otettu
mukaan asiakirjan ymmärtämisen helpottamiseksi.*

Pyhä ekumeeninen

Vatikaanin II kirkolliskokous

Toinen osa: **Julistukset ja dekreetit**

Suomenkielinen laitos:

Copyright © 2013 Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio
1 B, 00140 Helsinki. Sähköposti: info@katolinen.fi. Kannen kuva:
SIR.

Tämä teos sisältää tarkistetut laitokset aiemmin yksittäin
julkaistuista asiakirjoista sekä kolme ennen julkaisematonta
suomennosta. Ensimmäinen painos.

Otavan Kirjapaino Oy, Keuruu 2013.

ISBN-13: 978-952-9627-84-4.

**Piispa Paavali
Jumalan palvelijain palvelija
yhdessä pyhän kirkolliskokouksen isien kanssa
asian ainaiseksi muistamiseksi**

Dekreetti

INTER MIRIFICA

tiedotusvälineistä

DEKREETIN RAKENNE

1. Termien merkitys
2. Miksi kirkolliskokous käsittelee tätä asiaa

ENSIMMÄINEN LUKU: TIEDOTUSVÄLINEIDEN OIKEAN KÄYTÖN PERIAATTEET

3. Kirkon tehtävä
4. Moraalilaki
5. Oikeus tietoon
6. Taide ja moraalit
7. Moraalisen pahan käsittely
8. Julkiset mielipiteet
9. Vastaanottajan vastuu
10. Nuorten ja vanhempien vastuu
11. Tekijöiden vastuu
12. Siviiliviranomaisten vastuu

TOINEN LUKU: TIEDOTUSVÄLINEET JA KATOLINEN APOSTOLAATTI

13. Paimenten ja uskovien toiminta
14. Katolilaisten aloitteet
15. Tekijöiden koulutus
16. Vastaanottajien koulutus
17. Apuvälineet
18. Vuosipäivä
19. Pyhän istuimen toimisto
20. Piispojen tehtävä

21. Kansalliset toimistot
22. Kansainväliset yhdistykset

PÄÄTÖS

23. Pastoraalinen ohjaus
24. Loppukehotus

1. Niistä hämmästyttävistä tekniikan keksinnöistä, jotka ihmisen hengen voima Jumalan avulla varsinkin nykypäivinä on luomakunnasta kehittänyt, suuntautuu pyhän äitimme Kirkon erityinen huomio niihin, jotka kääntyvät välittömästi ihmisen itsensä puoleen ja jotka ovat aukaisseet uusia uria kaikenlaisten uutisten, ajatusten ja opastusten levittämiseksi. Näiden keksintöjen joukosta erottuvat ennen muita ne keinot, jotka eivät luonteensa puolesta taivoita ainoastaan yksityistä ihmistä vaan massat ja koko ihmiskunnan ja vaikuttavat niihin: lehdistö, elokuva, radio, televisio ja muut. Sen tähden niitä syystä nimitetään joukkotiedotusvälineiksi.

2. Kirkko on täysin selvillä siitä, että oikein käytettynä joukkotiedotusvälineet tarjoavat ihmisille tehokasta apua, sillä niillä on suuri merkitys ihmisten virkistymiselle ja henkiselle kehitykselle sekä myös Jumalan valtakunnan levittämiseksi ja lujittamiseksi. Kirkko tietää niin ikään, että ihmiset voivat käyttää näitä teknisiä keksintöjä vastoin Luojan suunnitelmaa ja omaksi vahingokseen. Äidin täyttää murhe sen vahingon vuoksi, jonka niiden väärinkäyttö useasti aiheuttaa ihmiskunnalle.

Kirkolliskokous pitää sen vuoksi velvollisuutenaan paavien ja piispojen valppaaseen huoleen yhtyen käsitellä näitä tärkeitä asioita samoin kuin niitä tähdellisiä kysymyksiä, jotka liittyvät tiedotusvälineisiin. Kirkolliskokous toivoo sen lisäksi, että sen tässä esitetty opetus ja opastus ei palvele yksinomaan uskovien parasta, vaan myös koko ihmisyyhteisön edistystä.

ENSIMMÄINEN LUKU

3. Katolisen kirkon on Herramme Kristus perustanut tuodakseen kaikille ihmisille pelastuksen, ja siksi se on ehdottomasti velvoitettu julistamaan evankeliumia. Sen tähden se pitää tehtävänsä olennaisena osana saattaa tiedoksi pelastuksen sanomaa myös tiedotusvälineitten avulla sekä antaa ihmisille ohjausta niiden oikeasta käytöstä.

Kirkolla on siis synnynnäinen oikeus käyttää ja omistaa kaikkia näitä tiedotusvälineitä, milloin ne ovat tarpeen tai hyödyksi kristilliselle kasvatukselle ja yleensä Kirkon koko sielujen pelastukseen tähtäävälle työlle. Paimenten tehtävä on opettaa ja johdattaa uskovia, jotta nämä – myös noiden keinojen avulla – saavuttaisivat itselleen ja koko ihmiskunnalle pelastuksen ja täydellisyyden.

On ennen kaikkea maallikoiden tehtävä elävöittää tiedotusvälineet inhimillisellä ja kristillisellä hengellä, jotta ne täysin vastaisivat ihmiskunnan suuria odotuksia ja Jumalan suunnitelmaa.

4. Joukkotiedotusvälineitten oikea hyväksikäyttö edellyttää kaikilta niitä käyttäviltä moraalisien periaatteiden tuntemusta ja tahtoa niiden toteuttamiseen. Tällöin on pidettävä silmällä sitä asiasisältöä, jota kullakin tiedotusvälineellä sen omia lakeja noudattaen välitetään ihmisille. Samalla on kuitenkin otettava huomioon myös muut lisäksi tulevat seikat kuten tavoite, henkilöt, paikka, aika ja kaikki, mikä kuuluu täydelliseen tietojen välittämiseen. Kaikki nämä tekijät saattavat nimittäin muuttaa sen moraalis-

ta luonnetta tai kääntää sen täysin päinvastaiseksi. Lisäksi tulee vielä kunkin tiedotusvälineen oma vaikutustapa, sen vaikutusvoima, joka voi olla niin suuri että ihmiset, eritoten kokemattomat, vain vaivoin voivat sen tajuta ja hallita ja, jos aihetta on, sen hylätä.

5. Ennen kaikkea tarvitsevat tiedotusvälineiden käytössä kaikki, joilla on niiden kanssa tekemistä, selviää oman tunnon periaatteita, varsinkin muutamissa nimenomaan meidän aikanamme kiistanalaisissa ongelmissa.

Ensimmäinen kysymys koskee informaatiota, eli uutisten keruuta ja levittämistä. Informaatio on epäilemättä mitä arvokkain, suorastaan välttämätön ihmiskunnan kehityksen ja sen jäsenten välisten yhä kiinteämpien yhteyksien takia. Julkinen ja nopea tiedottaminen antaa yksityisille ihmisille laajemman ja selkeämmän tiedon tapahtumista. Siten kukin kykenee antamaan tehokkaan panoksen yhteiseen hyvään sekä edistämään helpommin yhteiskunnan rakentamista. Yhteiskunnassa on siis oikeus saada informaatiota tosiasioista, jotka kunkin ihmisen, yksityisen tai yhteisöön kuuluvan, on oman asemansa mukaan tiedettävä. Tämän oikeuden oikean käytön edellytys kuitenkin on se, että tiedotuksen sisältö aina vastaa totuutta ja että se ottaen huomioon oikeudenmukaisuuden ja lähimmäisenrakkauden asettamat rajat on täydellinen. Edelleen sen tulee olla ilmaisumuodoltaan eettisesti rehellistä ja asianmukaista, toisin sanoen sen on tietoja hankkiessaan ja levittäessään pidettävä kunnialla moraalityylejä samoin kuin ihmisen oikeuksia ja arvoa; sillä kaikki tieto ei ole hyödyksi, ”mutta rakkaus rakentaa” (1. Kor. 8:1).

6. Toinen kysymys koskee ns. taiteen oikeuksien ja moraalilain normien välisiä suhteita. Tätä kysymystä käsittelevät yhä enenevät keskustelut perustuvat useasti väärin käsityksiin etiikasta ja estetiikasta. Siksi kirkolliskokous julistaa, että kaikkien on pidettävä kiinni objektiivisen mo-

raalijärjestyksen ehdottomasta ensisijaisuudesta. Moraalijärjestys on kaikkia muita inhimillisten asioiden arvojärjestyksiä tärkeämpi, olkoot ne miten tärkeitä tahansa – taide mukaan luettuna –, ja se asettaa ne oikeisiin suhteisiin. Vain moraalinen arvojärjestys käsittää koko ihmisluonnon, ja ihminen on Luojan luoma järjellinen ja korkeaan päämäärään kutsuttu olento. Jos sitä noudatetaan koko laajuudessaan ja uskollisesti, se on ihmiselle tie täytymykseen ja autuuteen.

7. Kolmanneksi: moraalisesti huonon kuvaaminen ja esittäminen voi tietysti, myös milloin se tapahtuu joukotiedotusvälineitten avulla, johtaa ihmisen parempaan tuntemiseen ja tutkimiseen. Se voi ilmaista toden ja hyvän ylevyyden ja saavuttaa tällöin erittäin vaikuttavan dramaattisen tehon. Mutta senkin on alistuttava moraalin vaatimukseen ollakseen aiheuttamatta pikemmin haittaa kuin hyötyä, varsinkin sellaisten aiheiden käsittelyssä, jotka vaativat pidättyväisyyttä tai jotka herättävät perisyntiin haavoittamassa ihmisessä helposti huonoja vaistoja.

8. Julkisella mielipiteellä on tätä nykyä suuri vaikutusvalta myös kaikkien yhteiskuntaluokkien jäsenten yksityiseen ja julkiseen elämään. Siksi on yhteiskunnan kaikkien jäsenten noudatettava tälläkin alueella oikeudenmukaisuuden ja rakkauden velvoituksia ja tiedotusvälineiden avulla kehitettävä ja levitettävä oikeaa julkista mielipidettä.

9. Erityiset velvollisuudet koskevat kaikkia vastaanottajia, eli lukijoita, katsojia ja kuuntelijoita, jotka käyttävät tiedotusvälineitä vapaan ja omakohtaisen ratkaisunsa mukaan. On valittava se, mikä on eettisesti, tiedollisesti ja taiteellisesti arvokasta. On torjuttava se, mikä aiheuttaa hengellistä vahinkoa tai johtaa kiusaukseen, samoin kaikki, mikä antaa huonoa esimerkkiä, estää vastaanottamasta

hyvää tai houkuttelee pahaan. Näin tapahtuu usein, kun annetaan varoja niille, jotka käyttävät näitä välineitä vain saadakseen taloudellista hyötyä.

Voidakseen täyttää moraalilain vastaanottajat, lukijat, katsojat ja kuuntelijat älkööt laiminlyökö velvollisuuttaan hankkia ajoissa näitä kysymyksiä koskevaa tietoa alan asiantuntijoilta ja käyttää sitä parhaan kykynsä ja oman tuntonsa mukaan. Sopivaa apua käyttäen on pyrittävä oikeaan omantunnon kasvatukseen, jotta olisi helpompi vastustaa epäilyttäviä arvoja ja seurata hyviä virikkeitä.

10. Kohtuus ja itsehillintä tiedotusvälineiden käytössä on suositeltavaa kaikille lukijoille, katsojille ja kuulijoille, eritoten nuorille. On myös pyrittävä ymmärtämään syvemmin sitä, mitä on nähnyt, kuullut tai lukenut. On pyrittävä kasvattamaan arvostelukykyään keskustelemalla kasvattajien ja ammatti-ihmisten kanssa. Vanhempien on noudatettava kasvattajanvelvollisuuttaan, jotteivät uskonolle vihamieliset tai siveyttä loukkaavat tuotteet tai niitä vastaavat tunkeutuisi koteihin tai kohtaisi perheen lapsia muualla.

11. Erityisen vastuun tiedotusvälineiden oikeasta käytöstä kantavat lehdistö, kirjailijat, näyttelijät, ohjaajat, tuottajat, rahoittajat, vuokraajat, teatterinjohtajat, agentit, kriitikot sekä kaikki, jotka jotenkin osallistuvat tiedotuksen tuottamiseen tai levittämiseen. Heidän velvoitustensa laajuus ja vakavuus nykyisissä yhteiskuntaoloissa on ilmeinen. Heidän levittämänsä tieto ja virikkeet voivat johtaa ihmiset hyvään tai pahaan.

Heidän asiansa on saattaa taloudelliset, poliittiset ja taiteelliset tekijät sillä tavoin sopusointuun, että ne eivät taistele yhteistä hyvää vastaan. Tällöin on suositeltavaa liittyä ammattiyhdistyksiin, jotka opastavat jäseniään kunnioittamaan moraalilakeja ammatissaan ja tehtävissään tai, mil-

loin se on välttämätöntä, velvoittavat heitä vahvistettujen moraalisten suuntaviivojen noudattamiseen.

Mutta aina heidän on muistettava sitä tosiseikkaa, että suurimman osan lukijoista ja katsojista muodostavat nuoret. Nämä tarvitsevat puhdassisältöisiä ja hyvään johdattavia kirjoituksia ja esityksiä. Niin ikään on annettava uskonnollissisältöiset esitykset vakavien ja kokeneiden tekijöiden tehtäviksi ja ne on toteutettava riittävää kunnioitusta tuntien.

12. Esivallalla on näissä asioissa erityinen vastuu sen yhteisen hyvän nimissä, johon tiedotusvälineet tähtäävät. Toimivaltansa puitteissa sen on puolustettava ja suojeltava oikeaa ja todellista informaation vapautta, joka nyky-yhteiskunnassa on tarpeen, eritoten lehdistön vapautta. Sen asia on uskonnon, kulttuurin ja taiteiden edistäminen samoin kuin lukijoiden, katsojien ja kuulijoiden suojeleminen oikeuksiensa vapaassa käytössä. Lisäksi on viranomaisen asia tukea sellaista toimintaa, jota muuten ei voida harjoittaa siitä huolimatta että se on arvokasta, varsinkin nuorisolle.

Samana esivallan, joka virkansa vuoksi kantaa huolen kansalaisten hyvästä, on lakien avulla ja niitä tarkoin noudattaen ehkäistävä niitä tapojen puhtaudelle ja yhteiskunnan edistykselle tapahtuvia vahinkoja, jotka syntyvät kun tiedotusvälineitä käytetään väärin. Tällainen valpas huoli ei saa rajoittaa yksityisten tai yhteiskuntaryhmien vapautta. Tätä huolta on kannettava nimenomaan silloin, kun ne, joiden käsissä nämä tiedotusvälineet ovat, eivät itse takaa sitä.

On ryhdyttävä erityisiin suojoitimiin nuorten suojelemiseksi sellaisilta lehdistön tuotteilta ja esityksiltä, jotka nuorella iällä ovat vahingollisia.

TOINEN LUKU

13. Kaikkien Kirkon jäsenten pitää yksimielisesti ja suunnitelmallisesti, lykkäämättä tehtäviään tuonnemmaksi, suurta intoa osoittaen käyttää tiedotusvälineitä apostolaatin moninaisissa tehtävissä ajan ja paikan vaatimuksia noudattaen ja ehkäisten ennakoita haitalliset yritykset. Näin on tapahduttava varsinkin seuduilla, joiden moraalinen ja hengellinen kehitys vaatii kiireellisiä ponnistuksia.

Paimenten tulee tälläkin alueella, joka on niin kiinteästi sidottu heidän julistusvelvollisuuteensa, täyttää tehtävänsä. Myös tiedotusvälineiden parissa työskentelevien maallikoiden tulee todistaa Kristuksesta. Se tapahtuu ennen kaikkea niin, että he suorittavat kulloisetkin ammatilliset tehtävänsä asiantuntevasti ja apostolisessa hengessä, sekä myös niin että he teknisten, taloudellisten, taiteellisten mahdollisuuksiensa mukaan antavat välitöntä apuaan Kirkon pastoraalityölle.

14. Ennen kaikkea on edistettävä hyviä julkaisuja. Jotta lukijat todella täytyisivät kristillisestä hengestä, on myös perustettava ja edistettävä sellaista katolista lehdistöä, joka tämän nimen todella ansaitsee. Sen tulee – joko välittömästi Kirkon tai yksittäisten katolilaisten aloittamana ja kannattamana – määrätietoisesti pyrkiä muodostamaan luonnollisen lain ja katolisten oppien ja periaatteiden kanssa sopusoinnussa oleva julkinen mielipide, lujittaa ja edistää sitä, jakaa ja käsitellä uutisia Kirkon elämästä.

Uskovienväistyminen pystyy muodostamaan kristillinen mielipide kaikista tapahtumista. Sen tähden heidät on saatava vakuuttuneiksi siitä, että heidän on luettava ja levitetävä katolista lehdistöä.

On kaikin tavoin edistettävä ja tuettava sellaisten elokuvien tuotantoa, jotka tarjoavat säädyllystä ajanvietettä ja joilla on kulttuurista ja taiteellista arvoa, varsinkin nuorille tarkoitettuja. Tässä suositellaan rehellisten tuottajien ja jakelijoiden yritysten ja aloitteiden tukemista, samoin heidän yhteistyötään, niin ikään tunnustuksen ja palkintojen antamista sellaisen ansaitseville elokuville, ja lopuksi niiden elokuvateatterien tukemista ja yhteistyötä, joiden johdossa on katolisia ja luotettavia henkilöitä.

On myöskin tuettava hyviä radio- ja televisiolähetystyksiä, ennen kaikkea niitä, jotka ovat arvokkaita perheille. Sellaisia katolisia ohjelmia, jotka auttavat kuulijoita ja katsojia osallistumaan Kirkon elämään ja tutustuttavat heidät uskonnon totuuksiin, on erikoisesti tuettava. Milloin se on tarpeen, tulee perustaa katolisia lähetyksasemia. On kuitenkin huolehdittava siitä, että niiden lähetyksissä säilyy vaa-
dittava laatu ja tehokkuus.

On pidettävä huolta siitä, että jalo ja vanha teatteritaidede, joka nykyään tiedotusvälineiden avulla leviää yhä laajemmalti, edistäisi katsojien inhimillistä ja moraalista kasvatasta.

15. Jotta edellä esitetyt vaatimukset pystyttäisiin täyttämään, on ajoissa huolehdittava pappien, sääntökunta-
laisten sekä maallikoiden koulutuksesta. Heillä täytyy olla riittävästi asiantuntemusta pystyäkseen käyttämään näitä välineitä apostolaatin hyödyksi.

Ennen kaikkea on maallikoiden saatava tekninen, opillinen ja moraalinen koulutus. On lisättävä sellaisten koulujen, tiedekuntien ja laitosten määrää, joissa lehtimiehet, elokuvan, radion ja television käsikirjoitusten tekijät ja muut asiaa harrastavat voivat saada laajan koulutuksen,

joka on kristillisen hengen leimaama ja joka pitää mielessään Kirkon yhteiskunnallisen opetuksen. Myös näyttelijöiden on saatava virikkeitä ja apua voidakseen taiteellaan oikealla tavalla palvella ihmiskuntaa. Huolellinen koulutus on tarpeen myös kirjallisuus-, elokuva-, radio-, televisio- ja muille arvostelijoille. Heidän kaikkien on hallittava ammattinsa ja otettava arvioinneissaan aina huomioon myös moraalinäkökohdat.

16. Tiedotusvälineiden oikea käyttö, välineiden, jotka kohdistuvat eri-ikäisiin ja sivistystasoltaan erilaisiin vastaanottajiin, edellyttää heiltä sopivaa omaa koulutusta ja harjoitusta. Sen tähden tulisi lisätä sopivia koulutusmahdollisuuksia varsinkin nuorisolle kaikenlaisissa katolisissa kouluissa, seminaareissa ja maallikkoapostolaatin järjestöissä sekä tuettava ja johdettava niitä kristillisen moraalin periaatteiden mukaan. Tämän saavuttamiseksi nopeammin myös uskonnonopetuksen yhteydessä tulisi esittää ja selittää tätä koskeva katolinen opetus ja ohjeet.

17. Olisi häpeäksi Kirkon jäsenille, jos he toimeettomina katsovat sivusta, kun pelastuksen sanoman leviäminen esityy tai vaikeutuu teknisten mahdollisuuksien ja keinojen puuttumisen takia. Tosin tiedotusvälineisiin tarvitaan runsaasti varoja. Sen vuoksi kirkolliskokous muistuttaakin uskovia näiden velvollisuudesta tukea katolisia sanoma- ja aikakauslehtiä, elokuvayrityksiä, radio- ja televisioasemia ja -lähetyksiä, jotka ovat ottaneet tehtäväkseen ennen kaikkea levittää ja puolustaa totuutta sekä edistää ihmisyhteisön kristillistä kasvatusta. Samalla kirkolliskokous vetoaa järjestöihin ja yksityisiin ihmisiin, joilla on taloudellista ja teknistä vaikutusvaltaa, jotta he alttiisti tukisivat tiedotusvälineitä varoillaan ja asiantuntemuksellaan, milloin niistä on hyötyä aidolle kulttuurille ja apostolaatille.

18. Vahvistaakseen tehokkaasti Kirkon monitahoista apostolaattityötä tiedotusvälineitten alueella tulee maailman kaikkien hiippakuntien määrätä, piispojen harkinnan mukaan, vuosittain yksi päivä, jona uskovia muistutetaan näistä tehtävistä ja kehotetaan muistamaan näitä kysymyksiä rukouksin sekä avustamaan lahjoituksin niiden toteuttamista. Keruutulos palvelkoon Kirkon kaikkien tämän alan laitosten ylläpitoa ja tukemista. Tällöin on noudatettava maailmankirkon tarpeita.

19. Paavilla on ylimmän paimentehtävänsä täyttämiseksi tiedotusvälineitten alalla käytössään oma virasto Pyhän istuimen yhteydessä. [1]

20. Piispojen tehtävä on kiinnittää omissa hiippakunnissaan huomiota tällaisiin aloitteisiin, edistää niiden toimintaa ja, milloin ne koskevat apostolaattia julkisuudessa, koordinoida ne, myös sääntökuntien johtamat hankkeet.

21. Tehokas, koko maan käsittävä apostolaatti vaatii yhdenmukaisuutta suunnitelmissa ja voimien käytössä. Sen tähden kirkolliskokous päättää, että eri maihin on perustettava kansallisia lehdistön, elokuvan, radion ja television keskuksia, joita on kaikin keinoin tuettava. Näiden keskusten tehtävänä tulee olla erityisesti uskovien omantunnon koulutus tiedotusvälineiden käytössä; edelleen niiden on tuettava ja saatettava järjestykseen se, mitä katolilaiset tällä alalla tekevät.

Jokaisessa maassa pitää näiden keskusten johto uskoa erityiselle piispojen toimikunnalle tai tehtävään nimenomaan valitulle piispalle. Niissä tulisi olla edustettuina myös maallikoiden, jotka ovat perehtyneitä katoliseenoppiin ja kyseessä oleviin aloihin.

22. Tiedotusvälineiden vaikutusalue ylittää kansakuntien rajat ja tekee yksityisistä ihmisistä yhdenveroisesti

koko ihmiskunnan jäseniä. Siksi pitää kansallisten yritysten toimia yhteistyössä myös kansainvälisissä puitteissa. Kohdassa 21 mainittujen keskusten tulee olla tiiviissä yhteydessä omiin kansainvälisiin katolisiin yhteenliittymiinsä. Nämä kansainväliset katoliset liitot saavat vahvistuksensa yksinomaan Pyhäältä istuimelta ja ovat siitä riippuvaisia.

PÄÄTÖS

23. Jotta tämän kirkolliskokouksen kaikki tiedotusvälineitä koskevat periaatteet ja ohjeet johtaisivat menestykseen, olisi kirkolliskokouksen nimenomaisesta toimeksiantosta julkaistava pastoraaliohjekirja. Siihen on velvoitettu kohdassa 19 mainittu Pyhän istuimen virasto, joka hankkii palvelukseensa asiantuntijoita eri maista.

24. Lopuksi kirkolliskokous lausuu toiveen, että Kirkon kaikki jäsenet ottaisivat nämä periaatteet ja ohjeet alttiisti vastaan ja noudattaisivat niitä uskollisesti. Heille ei saa koitua vahinkoa näiden välineiden käytöstä, vaan heidän on oltava maan suola ja maailman valo. Kirkolliskokous kehottaa kaikkia hyvän tahdon ihmisiä, ennen kaikkea tiedotusvälineistä vastuussa olevia johtajia, käyttämään niitä yksinomaan ihmiskunnan parhaaksi, sillä sen kohtalo riippuu päivä päivältä yhä enemmän niiden oikeasta käytöstä. Niin ylistettäköön Herran nimeä näillä uusilla keksinnöillä, niin kuin jo vanhoissa taideteoksissa, apostolin sanojen mukaan: Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti (Hepr. 13:8).

*Tämän dekreetin kokonaisuudessaan ja yksityiskohdissaan ovat kirkolliskokouksen isät hyväksyneet. Ja sen apostolisen val-
lan nojalla, jonka olemme saanut Kristukselta, me yhdessä kir-
kolliskokouksen isien kanssa hyväksyimme, vahvistamme ja sää-
dämme niin Pyhässä Hengessä ja määräämme, että Jumalan
kunniaksi julistetaan sitä, minkä kirkolliskokous on säätänyt.*

Roomassa, pyhän Pietarin istuimen luona,
joulukuun 4. päivänä vuonna 1963

Minä Paavali, katolisen Kirkon piispa

(kirkolliskokouksen isien allekirjoitukset)

VIITTEET

- 1 Kosiilin isät asettuvat alttiisti 'Kosiilin lehdistö- ja julkaisusihteeristön' toivomusten kannalle ja pyytävät kunnioittavasti pyhää Isää laajentamaan tämän viraston tehtäviä ja arvovaltaa kaikkiin tiedotusvälineisiin, myös lehdistöön, nähden. Eri kansojen piiristä olisi kutsuttava asiantuntijoita, myös maallikoita.